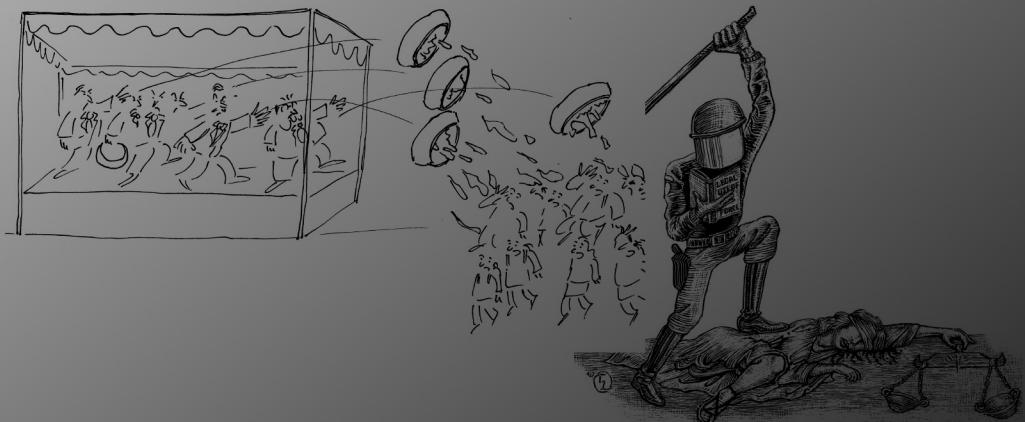

Η ΟΡΓΗ ΜΑΣ ΔΕΝ ΚΑΤΑΣΤΕΛΛΕΤΑΙ

μνημόνια... παιδεία... καλλικράτης... νέα μέτρα...
τρομονόμοι... εργασία και επισφάλεια... μαζικές
απολύσεις... κρατικές δολοφονίες... Δ.Ν.Τ. ...
μαζικές απελάσεις... καταστολή διαδηλώσεων...
τα δελτία των 8... παρακρατικές επιθέσεις...
φασισμός... χούντα... ανθρωποφύλακες...
τράπεζες... συλλήψεις και προσαγωγές...
φυλακίσεις... "αντί"τρομοκρατική... εκκενώσεις
κοινωνικών χώρων... παραπληροφόρηση... διαίρει
και βασίλευε... σφαίρες σε περαστικούς...
ξεπουλημένοι εργατοπατέρες...
...ποικιλόμορφη καταστολή συνειδήσεων...

Η ΟΡΓΗ ΜΑΣ ΔΕΝ ΚΑΤΑΣΤΕΛΛΕΤΑΙ

«Ομάδα πολιτών άνευ σημασίας...

Τα παιδία παιζέι...»

Δήλωση Μανόλη Όθωνα, Υφυπουργού Προστασίας του Πολίτη

25 Μαρτίου 2011. Ρέθυμνο μεσημεράκι.

Η παρέλαση διεξάγεται κανονικά υπό το βλέμμα των συγκεντρωμένων, μέχρι τη στιγμή που μια ομάδα 30 ατόμων από τα πρωτοβάθμια σωματεία κάνει την κίνηση να διαμαρτυρηθεί μπροστά από την εθνική και τοπική ηγεσία. Την ώρα που πάνε να ανοίξουν ένα πανό, «αγανακτισμένοι πολίτες», που είχαν φυτευτεί πίσω απ' τους διαμαρτυρόμενους, προσπαθούν να το κατεβάσουν δίνοντας έτσι την ευκαιρία στους τραμπούκους του κράτους να αναλάβουν δράση. Κατευθείαν οι μπάτσοι λαμβάνουν εντολή να τους σταματήσουν βίαια. Κόσμος τρώει ξύλο (4 βαρούσαν 1) και γίνονται 2 προσαγωγές. Παράλληλα γίνεται άλλη μία προσαγωγή ατόμου που τραβούσε φωτογραφίες. Στη συνέχεια αλληλέγγυος κόσμος προσπαθεί να κινηθεί προς το αστυνομικό τμήμα αλλά ο δρόμος αποκλείεται από δύο σειρές ένστολων. Τελικά καταφέρνει να φτάσει στο τμήμα φωνάζοντας συνθήματα και με στόχο να στηρίξει κάθε αγωνιστή που παλεύει για την όξυνση των κοινωνικών αγώνων.

Ο κόσμος από την άλλη παρακολουθεί αποστασιοποιημένος και αδρανής, χωρίς να επεμβαίνει, σε όσα διαδραματίζονται μπροστά του. Το γεγονός αυτό δεν είναι τυχαίο αφού παράλληλα με τους μηχανισμούς καταστολής του κράτους λειτουργούν και οι μηχανισμοί αδρανοποίησης των κοινωνικών αντανακλαστικών. Η εξουσία χρησιμοποιώντας διάφορα μέσα, προσπαθεί να χτυπήσει το αίσθημα ασφάλειας που υπάρχει στη κοινωνία. Με την τακτική καλλιέργεια του φόβου, επιδιώκεται η μεταστροφή της κοινωνίας προς την αναζήτηση ενός ισχυρού και σταθερού κράτους που θα διασφαλίσει ακριβώς αυτό που της στέρησε· την ασφάλεια. Έτσι, με τον διαρκή τρόμο που σπέρνουν οι εξουσιαστικοί μηχανισμοί δημιουργούν δομές για τον μαζικό έλεγχο ενώ ταυτόχρονα στοχεύουν στην κοινωνική διάσπαση. Με αυτόν τον τρόπο ο φόβος γίνεται ένα σημαντικό όπλο στα χέρια της κυριαρχίας που τον χρησιμοποιεί ανάλογα με το συμφέρον της.

Ο δρόμος και η πάλη για την ελευθερία φοβίζει. Διότι οι αποφάσεις της εξουσίας είναι πάντα οι σωστές. Διότι το πολιτικά ορθό το γνωρίζουν και το εφαρμόζουν μόνο οι από πάνω. Διότι δεχόμαστε ότι υπάρχουν οι πάνω και οι κάτω. Διότι όλη μας τη ζωή παρακολουθούμε με πάθος μονόδρομη πληροφορία στην τηλεόραση.

Σε μια ημέρα ήθους και ιδανικών η τραγελαφική οικονομική κατάσταση της χώρας σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να προβληθεί. Για την ημέρα της

παρέλασης πρέπει η εικόνα να είναι τέλεια. Αλίμονο σε όποιον πιστεύει το αντίθετο. Χαρακτηρίζεται αυτόματα ως παιδί, ως πολίτης άνευ σημασίας και γι' αυτό καταστέλλεται με τη βία. Λες και έχουμε όρεξη για παιχνίδια.

Σε μία εποχή όπου το παράδοξο και το παράλογο της εξουσίας στηλιτεύουν την αξιοπρέπεια, οι κραυγές, που ακούγονται ολοένα και πιο δυνατά στο δρόμο, πολλαπλασιάζονται. Η απόπειρα φίμωσης κάθε φωνής αντίστασης στο Ρέθυμνο τη συγκεκριμένη μέρα δεν αποτελεί ούτε μεμονωμένο ούτε τυχαίο περιστατικό. Μετά τις δημόσιες αποδοκιμασίες, τους προπτηλακισμούς και τα γιαουρτώματα πολιτικών προσώπων τους τελευταίους μήνες σε διάφορες περιοχές εντός και εκτός ελλάδας, ένας ολόκληρος μηχανισμός καταστολής βρέθηκε στο πόδι υπό τον φόβο πρόκλησης επεισοδίων. Σε Ηράκλειο, Χανιά, Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Λαύριο, Κυλλήνη, Λαμία, Σύρο, Ζάκυνθο και άλλες περιοχές κόσμος κατέβηκε στην παρέλαση για να δώσει ένα μήνυμα αντίστασης απέναντι στη βαρβαρότητα των αφεντικών. Σε μια επίδειξη φόβου το κράτος επέλεξε το δρόμο της βίαιης καταστολής ξέροντας πλέον πως μια σπίθα αρκεί για να φουντώσει ο κάμπος.

Σαν να μην έφταναν όλα αυτά τα ΜΜΕξαπάτησης, πιστοί εντολοδόχοι των αφεντικών τους, καρπώθηκαν το ξεροκόμιμα που τους αναλογεί κάνοντας για άλλη μια φορά «καλά» τη δουλεία τους. Μετουσιώνοντας τον φόβο σε εικόνα “ξεμπρόστιασαν” άτομα παρουσιάζοντάς τα αλυσοδεμένα με αποτέλεσμα να στοχοποιηθούν και να στιγματιστούν τόσο στο προσωπικό-κοινωνικό τους περιβάλλον όσο και στο φαντασιακό του καταναλωτή της θεαματικής αυτής διαδικασίας.

Διανύνουμε την αναδιάρθρωση ενός καπιταλιστικού μοντέλου ανάπτυξης που τόσα χρόνια στηρίζονταν στη ψευδαίσθηση του πλούτου εξαγοράζοντας σιωπή και κερδίζοντας συναίνεση. Απαραίτητο μέσο για την εδραίωση της κυριαρχίας και την επιβίωσή του ήταν η ανάπτυξη των απαραίτητων μηχανισμών καταστολής: αποστειρωμένα σχολεία, χειραγωγούμενα ΜΜΕ, «δημοκρατικοί» νόμοι, διάλογος με σιωπηρούς συνομιλητές, αστυνομική βία, βρωμερά κελιά και άφθονη υποκρισία. Τώρα με πρόσχημα την κρίση βιώνουμε μια επίθεση που είχε αναβληθεί εδώ και χρόνια. Πρόκειται για την ολομέτωπη επίθεση του κεφαλαίου ενάντια στις κατακτήσεις δεκαετιών κοινωνικών αγώνων. Με την προσφιλή τακτική του «διαίρει και βασίλευε» στόχος είναι η μείωση του κόστους παραγωγής για τα αφεντικά κατασκευάζοντας μια φτηνή, ευέλικτη και επισφαλή εργατική δύναμη. Το σύστημα αλλάζει στρατηγική.

Τα προηγούμενα χρόνια πρόσφεραν άρτο και θεάματα έναντι εφησυχασμού, τάξης και ασφάλειας. Τους τελείωσε όμως ο άρτος, και επειδή νηστικό αρκούδι δεν χορεύει αλλά λυσσάει και κατασπαράζει, ο φόβος πια των εξουσιαστών για τις επικείμενες αντιδράσεις δεν κρύβεται. Το κυριαρχικό πλέγμα αναβαθμίζει τη θωράκιση του στο κατασταλτικό, στο νομικό και στο ιδεολογικό πεδίο. Έτσι βλέπουμε ότι οι μόνες θέσεις εργασίας που προκηρύσσονται είναι αυτές των

μπάτσων, ενώ ταυτόχρονα αυξάνεται ο εξοπλισμός τους σε όπλα, αυτοκίνητα, μηχανές και δακρυγόνα. Παράλληλα δημιουργούνται νέες ομάδες άμεσης δράσης και εκπαιδεύονται ειδικές δυνάμεις του στρατού για την καταστολή των κοινωνικών κινητοποιήσεων. Η συνεχής παρουσία της αστυνομίας σε ολόκληρες περιοχές, δρόμους και γειτονιές επιβεβαιώνει τον ολοκληρωτισμό που η εξουσία θέλει να παγιώσει. Επιπλέον, οι φασιστικές επιθέσεις γίνονται όλο και πιο συχνές αποδεικνύοντας την άριστη συνεργασία κράτους-παρακράτους. Παράλληλα με όλα αυτά, το προηγούμενο καλοκαίρι περνάει στα μουλωχτά η δεύτερη αναθεώρηση του τρομονόμου που πλέον καθίσταται ως το πιο εφιαλτικό εργαλείο της δημοκρατίας αφού οι διαδηλωτές βαφτίζονται τρομοκράτες ενώ οι προσωπικές και οι συντροφικές σχέσεις τους ποινικοποιούνται. Συν τοις άλλοις, οι μάρτυρες μπορούν να διατηρούν την ανωνυμία τους στα δικαστήρια ανοίγοντας έτσι ελεύθερο το πεδίο για τα στημένα κατηγορητήρια. Στα πλαίσια αυτής της επίθεσης προς τη κοινωνία, τα ΜΜΕξαπάτησης συντονίζονται γύρω από τον κυριαρχικό λόγο με σκοπό να απονομιμοποιήσουν κάθε φωνή αντίστασης. Μέσα από τα τηλεδικαστήρια των 8, τρομοκρατούν, αποκρύπτουν κινητοποιήσεις, σπιλώνουν αγωνιστές και κινήματα και προετοιμάζουν το έδαφος για την κοινωνική εξαθλίωση.

Σε αυτές τις συνθήκες η συλλογικοποίηση των αγώνων είναι απαραίτητη προϋπόθεση για τον αγώνα της αντίστασης. Μπορούμε να παλέψουμε για όλα αυτά που μας ανήκουν. Να αυτοοργανωθούμε μέσα από συνελεύσεις σε γειτονιές, σε σχολές και εργασιακούς χώρους. Στη συγκυρία αυτή πρέπει να καταλάβουμε ότι όλοι μαζί από κοινού μπορούμε να ξεφύγουμε από το άθλιο μέλλον που μας ετοιμάζει η διεθνής και η ντόπια κυριαρχία και να δώσουμε τον αγώνα στο δρόμο μαζικά και μαχητικά. Όταν η απεργία των δασκάλων θα είναι και απεργία του αγρότη, η απεργία των μεταναστών θα είναι και η απεργία του ντόπιου, τότε θα είμαστε έτοιμοι να αντικρίσουμε το μέλλον που εμείς θα έχουμε επιλέξει. Γιατί αν αυτό που ζούμε δεν είναι χούντα, τότε τι είναι χούντα;

ΘΑ ΜΑΣ ΒΡΟΥΝ ΜΠΡΟΣΤΑ ΤΟΥΣ

Μάρτης 2011,

κόντρα μπάντα

contra-banda@espirv.net